

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. septembra 2006 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof — Nemčija) — Nowaco Germany GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-353/04) ⁽¹⁾

(Uredbi (EGS) št. 1538/91 in št. 3665/87 — Carinski zakonik Skupnosti — Izvozna nadomestila — Pogoji dodelitve — Primerna tržna kakovost — Carinski postopek — Izvozna deklaracija — Fizični pregled — Vzorec — Dovoljeno število enot z napako — Enotna kakovost — Pravice in obveznosti izvoznika in carinskega organa — Perutninsko meso)

(2006/C 281/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nowaco Germany GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Bundesfinanzhof — Razlaga Uredbe Komisije (EGS) št. 1538/91 z dne 5. junija 1991 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 1906/90 o določenih tržnih standardih za perutnino (UL L 143, str. 11) in člena 70(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1) — Zahteva za izvozna nadomestila za zamrznjene piščance — Pogoji za primerno tržno kakovost proizvodov, saj je bilo s pregledom vzorcev ugotovljeno, da del piščancev ne izpolnjuje zahtev iz člena 6 Uredbe (EGS) št. 1538/91

Izrek

1) Za določanje „primerne tržne kakovosti“ blaga, za katerega je zaproseno izvozno nadomestilo, se uporabljajo določbe Uredbe Komisije (EGS) št. 1538/91 z dne 5. junija 1991 o uvedbi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 1906/90, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1000/96 Komisije z dne 4. junija 1996, ki določa minimalne standarde kakovosti in meje odstojanja, posebej njena člena 6 in 7.

2) a) V okoliščinah, kot so v postopku v glavni stvari, se člen 70 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996, uporablja, s pridržkom pravilnosti tam določenega pregleda, če gre za vprašanje, ali je blago, za katerega je zaproseno izvozno nadomestilo, „primerne tržne kakovosti“.

b) Domneva enotne kakovosti iz člena 70(1) prvi pododstavek, Uredbe št. 2913/92, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, ne velja, če odvzet vzorec ni dovolj velik v skladu s členom 7 Uredbe št. 1538/91.

3) V okoliščinah, kot so v postopku v glavni stvari, so nacionalni upravni in sodni organi pristojni ugotoviti dejstva, pri čemer morajo upoštevati vse dokaze. Ti dokazi lahko obsegajo razpoložljive vzorce, pa tudi druge dokaze, še posebej poročila, izdana v skladu z ureditvijo Skupnosti, s strani pristojnega uradnika, ki je opravil fizični pregled. V primeru, da ni mogoče ugotoviti dejstev, ki bi lahko odločala o pravici do nadomestila, mora zopet nacionalno sodišče oceniti ravnanje izvoznika in ravnanje carinskega organa, pri čemer ugotavlja, do kakšne mere je vsak izmed njiju izvrševal svoje pravice in izpolnjeval svoje obveznosti, in potegniti primeren sklep glede pravice do izvoznega nadomestila.

⁽¹⁾ UL C 262, 23.10.2004.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. septembra 2006 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Brussel — Belgija) — Lidl Belgium GmbH & Co. KG proti Etablissements Franz Colruyt NV

(Zadeva C-356/04) ⁽¹⁾

(Direktivi 84/450/EGS in 97/55/ES — Zavajajoče oglaševanje — Primerjalno oglaševanje — Pogoji za dovoljeno oglaševanje — Primerjava splošne ravni cen v verigah velikih trgovin — Primerjava cen izbora proizvodov)

(2006/C 281/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van koophandel Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lidl Belgium GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Etablissements Franz Colruyt NV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Rechtbank van koophandel Brussel — Razlaga člena 3a(1)(a), (b) in (c) Direktive Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o zavajajočem oglaševanju (UL L 250, str. 17), ki je bil dodan z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997 (UL L 290, str. 18) — Primerjalno oglaševanje — Primerjava splošne ravni cen oglaševalca s splošno ravno cen njegovih konkurentov brez navedbe proizvodov, katerih cene so bile primerjane.

Izrek

- 1) Pogoji za dovoljeno primerjalno oglaševanje iz člena 3a(1)(b) Direktive Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 na področju zavajajočega oglaševanja in primerjalnega oglaševanja, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se primerjalno oglaševanje nanaša skupno na izbor proizvodov dnevne potrošnje, ki jih tržita obe konkurenčni verigi velikih trgovin, če oba navedena izbora obsegata posamične proizvode, ki — gledano po parih — posamično izpolnjujejo zahtevo primerljivosti, ki jo postavlja navedena določba.
- 2) Člen 3a(1)(c) Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55, je treba razlagati tako, da zahteva, naj oglaševanje „objektivno primerja“ značilnosti zadevnega blaga v primeru primerjave cen izbora primerljivih proizvodov dnevne potrošnje, ki jih tržita konkurenčni verigi velikih trgovin, ali splošne ravni cen teh verig za izbor primerljivih proizvodov, ki jih tržita, ne zajema tega, da so primerjani proizvodi in cene, in sicer tako proizvodi in cene oglaševalca kot proizvodi in cene vseh njegovih konkurentov, ki so primerjani, v reklamnem sporočilu izrecno in izčrpno naštet.
- 3) Člen 3a(1)(c) Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55, je treba razlagati tako, da so v smislu te določbe „preverljive“ značilnosti blaga, ki ga prodajata dve konkurenčni verigi velikih trgovin:

— cene navedenega blaga;

— splošna raven cen takih verig velikih trgovin za njun izbor primerljivih proizvodov, in znesek prihrankov, ki jih lahko ustvari potrošnik, ki take proizvode kupuje pri eni in ne pri drugi od teh verig, če so zadevni proizvodi dejansko del izbora primerljivih proizvodov, na podlagi katerih je bila ugotovljena navedena splošna raven cen.

- 4) Člen 3a(1)(c) Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55, je treba razlagati tako, da značilnost, omenjena v primerjalnem oglasu, izpolnjuje zahtevo preverljivosti iz te določbe, če elementi primerjave, na katerih temelji omemba te značilnosti, niso naštet v tem oglasu, samo če oglaševalec zlasti v vednost naslovnikom tega sporočila navede, kje in kako se lahko brez težav seznanijo s temi elementi, da bi preverili njihovo pravilnost in točnost zadevne značilnosti ali jih dali preveriti, če za to nimajo potrebne sposobnosti.
- 5) Člen 3a(1)(a) Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55, je treba razlagati tako, da je primerjalno oglaševanje, ki hvali splošno raven nižjih cen oglaševalca v primerjavi s cenami njegovih glavnih konkurentov, pri čemer se je primerjava nanašala na vzorec proizvodov, lahko zavajajoče, če:

— iz reklamnega sporočila ni razvidno, da se je primerjava nanašala samo na tak vzorec in ne na vse proizvode oglaševalca;

— reklamno sporočilo ne podaja elementov izvedene primerjave oziroma naslovnika ne informira o viru informacij, pri katerem je taka identifikacija na voljo; ali

— reklamno sporočilo vsebuje skupinsko sklicevanje na razpon prihrankov, ki jih lahko ustvari potrošnik, ki nakupuje pri oglaševalcu in ne pri njegovih konkurentih, ne da bi individualiziral splošno raven cen, ki jih zaračunava vsak od navedenih konkurentov, in zneska prihrankov, ki jih je mogoče ustvariti z nakupi pri oglaševalcu in ne pri katerem izmed njegovih konkurentov.

(¹) UL C 273, 6.11.2004.